

Arrest

nr. 305 706 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 januari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Uit uw administratief dossier blijkt het volgende. U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een moslim van Koerdische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Zakho, provincie Dohuk, Koerdische Autonome Regio (KAR). U werkte eerst al fietsenmaker en later als cameraman bij de zender Al Iraqiya Shimaliye. U werkte samen met journalisten en activisten. Jullie werkten en berichtten over de algemene situatie in Koerdistan en Irak, i.c. problemen met het uitbetalen van salarissen, problemen met de elektriciteit, ea. In maart 2018 zou u zijn aangehouden door de PDK (Partîya Demokrata Kurdistanê). U bleef zes maanden aangehouden en opgesloten in de Zerka gevangenis te Duhok. U werd vervolgens vrijgelaten op borg. Na uw vrijlating zette u uw werk als cameraman verder, dit tot januari 2020. Hierna gooide u het over een ander boeg en ging u aan de slag als meubelmaker. Op 20 augustus 2020 vond een

betoging tegen de regering plaats in Zakho. Via uw vriend M. vernam u dat mensen werden opgepakt en gefolterd en dat zij uw naam hadden genoemd. Bijgevolg stond ook uw naam op een lijst van gezochte personen, ook al had u niets met de betoging te maken. U kreeg schrik en besloot te vertrekken. U reisde naar Turkije, waar u ongeveer anderhalve maand verbleef. U zou uiteindelijk in Irak zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf, u weet niet hoeveel jaar u kreeg. Ook vrienden van u werden veroordeeld en zitten effectief opgesloten. Uit schrik te worden opgepakt en opgesloten, besloot u definitief te vertrekken. U reisde van Turkije, via Bulgarije en Servië naar Roemenië. U verzocht er om internationale bescherming op 28.11.2020. U verliet Roemenië zonder het resultaat van uw verzoek af te wachten en reisde via een aantal onbekende landen en vervolgens Oostenrijk door tot in Duitsland. U verzocht er op 6.12.2020 om internationale bescherming. Uw verzoek zou er zijn afgewezen. U verliet Duitsland op 12.05.2021 en reisde naar Nederland. U zou er niet om internationale bescherming hebben verzocht maar zou er gewoon bij uw zus hebben verbleven. U reisde vervolgens naar België en diende hier op 26.07.2021 een verzoek om internationale bescherming.

Na uw vertrek zou uw familie nog meermaals zijn lastiggevallen.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie van een dagvaarding, d.d. 6/5/2021 en een kopie van een gerechtelijk document, d.d. 4/1/2021 voor. Op 8 september 2023 maakte uw advocaat, Meester Geleyn, opmerkingen over aangaande het verloop van uw persoonlijk onderhoud. Meester Hauquier (loco Meester Geleyn) maakte op 27 september 2023 eveneens zijn opmerkingen over het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de

Artikel 48/6, § 5 Vw. bepaalt evenwel ook dat de beoordeling van een verzoek op individuele basis gebeurt en dat, onder meer, rekening moet gehouden worden met “de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten” en met “de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”.

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking te verlenen** bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande het feit dat u tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd werd met deze plicht tot medewerking (CGVS p.2), blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u niet aan deze medewerkingsplicht heeft voldaan.

Zo moet er allereerst worden opgemerkt dat u op geen enkel ogenblik tijdens uw procedure om internationale bescherming enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs heeft voorgelegd ter staving van uw identiteit, en bijgevolg uw afkomst uit Zakho, Dohuk. De identiteit is nochtans een essentieel element binnen de procedure om internationale bescherming en het komt aan u toe om dienaangaande waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen die, indien mogelijk, worden gestaafd door identiteitsstukken. U verklaarde niet in het bezit te zijn van enig identiteitsstuk. Uw paspoort zou zijn afgenomen door de Koerdische Veiligheidsdienst en uw identiteitskaart zou u in Duitsland hebben afgegeven toen u ginds een verzoek om internationale bescherming indiende. U zou uw identiteitskaart niet hebben teruggekregen (zie interview Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vragen 28 en 29). Uit uw Duits asioldossier blijkt inderdaad dat u tijdens uw onderhoud ginds uw identiteitskaart voorlegde. Welke identiteitsgegevens op deze kaart vermeld stonden, en aldus de gegevens betreffen die u thans voor de Belgische asielinstanties aanhaalde en waarvan u beweert dat dit uw persoonsgegevens betreffen, blijkt echter nergens uit uw Duits asioldossier. Dat u dit document niet zou hebben teruggekregen nadat uw procedure er werd afgesloten, betreft voorts een blote bewering van uw kant. Bovendien blijkt uit uw Duits asioldossier dat u, op het moment dat uw identiteitskaart er werd ingehouden, een kopie van dit document kreeg uitgereikt. Waarom u dan niet ook minstens in de mogelijkheid bent deze kopie voor te leggen op het CGVS, is niet duidelijk.

Dit terzijde, dient voorts te worden opgemerkt dat u ook geenszins aantoonde pogingen te hebben ondernomen alsnog in het bezit te komen van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw identiteit. Nochtans kan er in alle redelijkheid worden van uitgegaan dat u op de hoogte bent van het belang van het aantonen van uw identiteit. Immers, voor uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België diende u ook reeds in Roemenië én in Duitsland een verzoek in. Uit uw Duits asioldossier blijkt duidelijk dat u ook daar naar uw identiteit werd gevraagd én dat u er uit eigen beweging uw identiteitskaart heeft overhandigd.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat u uw Iraakse identiteitskaart niet heeft teruggekregen van de Duitse asielinstanties - quod non -, dan moet nog worden opgemerkt dat dit geenszins kan volstaan om uw onvermogen om heden enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs aangaande uw identiteit voor te leggen, te rechtvaardigen. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u, die reeds een asielprocedure doorlopen heeft in een andere Europese lidstaat, er zich van bewust was dat ook in België naar uw identiteit zou worden gevraagd, én dat u ook op de hoogte was van het belang van documenten die uw identiteit kunnen staven. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom u op het moment dat u Duitsland verliet niet de nodige stappen zette om uw identiteitskaart van de Duitse asielinstanties terug te krijgen. U verklaarde Duitsland te hebben verlaten nadat uw verzoek er werd afgewezen, i.c. 12.05.2021. Uit niets blijkt dat u Duitsland hals over kop diende te verlaten. Na uw vertrek uit Duitsland reisde u vervolgens verder naar Nederland. Daar diende u geen verzoek om internationale bescherming in, maar zou u gewoon een tweetal maanden bij uw zus hebben verbleven. Vervolgens reisde u naar België, alwaar u op 25 juli 2021 toekwam (zie bijlage 26). De volgende dag diende u hier een verzoek in. Hieruit blijkt dat uw komst naar België met het oog op het indienen van een verzoek een weloverwogen keuze was. Dat u dan met het oog op het verzoek dat u zinnens was hier in te dienen, ook in de periode na uw vertrek uit Duitsland en voor uw aankomst in België, niet de moeite deed om uw identiteitskaart vanuit Duitsland te recupereren, dan wel eventueel via uw familie of derden in Irak, enig ander tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw identiteit te verkrijgen, dit zeker gezien u reeds op de hoogte was van het belang hiervan én moet geweten hebben dat u hiernaar

*zou worden gevraagd in België, kan niet worden begrepen. Dat u tot slot ook na uw interview bij de DVZ, waar u uitdrukkelijk naar identiteitsstukken werd gevraagd, alsook nadat u de oproepingsbrief voor uw persoonlijk onderhoud werd betekend, waarin éveneens uitdrukkelijk wordt gewezen op het belang van het voorleggen van identiteitsstukken, en dit tot op heden, nog steeds niet bij machte bent een dergelijk document voor te leggen, is niet ernstig. U toont ook op geen enkele manier aan hiertoe ook maar de minste poging te hebben ondernomen. Kan hier overigens bijkomend nog worden aan toegevoegd dat uit uw Duits asioldossier blijkt dat u er onder verschillende aliasen geregistreerd werd, i.c. **H.S.T.**, **S.H.B.** en **S.B.** (zie informatie in uw administratief dossier).*

U verklaarde voor de Duitse asielinstanties dat uw naam verkeerd gespeld werd en verduidelijkte dat uw juiste naam H.S.T. is. B. is de naam van uw dorp, zo verklaarde u. U overhandigde toen uw identiteitskaart aan de Duitse asielinstanties om de juiste spelling aan te tonen. Echter, dat hetgeen u aangaande uw naam ten aanzien van de Duitse asielinstanties verklaarde de waarheid betreft, toont u niet aan en blijkt ook nergens uit het Duits asioldossier. Het betreft hier immers een loutere weergave van uw verklaringen afgelegd te Duitsland en de identiteitskaart die er zou hebben voorgelegd, noch de kopie die u er kreeg, legt u tot op heden voor bij het CGVS.

Dat u aldus afkomstig bent uit, en aldus in Irak van uw geboorte tot uw vertrek in augustus 2020 enkel en alleen in Zakho, Dohuk heeft gewoond, zoals u beweert, toont u, in het licht van wat hierboven werd uiteengezet, geenszins aan.

U verzaakt hiermee reeds duidelijk aan de medewerkingsplicht die op uw schouders rust.

Daarnaast dient ook volgende te worden onderlijnd. U verzocht om internationale bescherming op 26 juli 2021 en verklaarde hierbij de bijstand te genieten van een tolk Badini.

Aangezien u niet heeft aangetoond afkomstig te zijn uit en in Irak van geboorte tot uw vertrek in augustus 2020 altijd in Zakho, Dohuk te hebben gewoond (zie supra), moet ook worden opgemerkt dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat u, zoals u beweert, enkel het Badini machtig bent (zie verklaringen betreffende procedure, DVZ, d.d. 19.08.2021 vraag 2).

Hoe dan ook, u werd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 6 september 2023. De Commissaris-generaal voorzag voor u tijdens uw persoonlijk onderhoud in de bijstand van een tolk Koerdisch (Badini/Kurmanji).

Hoewel zowel u als de tolk aanwezig waren, diende het onderhoud echter na 41 minuten - periode tijdens dewelke u en de tolk wel degelijk in staat bleken met elkaar te communiceren en elkaar te verstaan (zie infra) - te worden stopgezet.

U haalde immers plots aan dat u een tolk Badini wilde. U erop gewezen dat de aanwezige tolk een Badini-tolk is, repliceerde u dat hij Kurmanji spreekt en dat dit niet hetzelfde is (CGVS, p. 4). U werd er vervolgens op gewezen dat Badini en Kurmanji in feite dezelfde taal betreffen (CGVS, p. 5). U werd er verder ook op gewezen dat de tijdens uw onderhoud aanwezige tolk al jarenlang werkzaam is op het CGVS en in die hoedanigheid verzoekers bijstaat die de bijstand van een Badini-tolk vragen, en dat er tot dan toe nog nooit tolk- en vertaalproblemen werden gemeld aangaande die specifieke tolk door verzoekers die de bijstand van een Badini-tolk hebben gevraagd. U werd vervolgens gevraagd te verduidelijken wat het probleem juist was, waarop u andermaal enkel stelde dat u een Badini-tolk wou. Op geen enkel moment bracht u enig concreet probleem naar voor noch verduidelijkte u waarom het voor u niet mogelijk was om u tijdens het onderhoud verder te laten bijstaan door de aanwezige tolk. Toen uw raadsman de vraag stelde of de tolk Badini of Kurmanji sprak, werd geantwoord dat dit hetzelfde is, en werd aan de tolk gevraagd dit te verduidelijken. Hierbij lichtte de tolk toe dat Badini geen officiële taal is, dat het eigenlijk een verwijzing is naar de regio Badina, maar dat daar Kurmanji gesproken wordt (CGVS, p. 5). Niettegenstaande u er andermaal op gewezen werd dat Kurmanji en Badini dezelfde taal betreffen, stelde u nogmaals een Badini-tolk te willen. Er werd uiteindelijk beslist om het onderhoud te pauzeren zodat de 'protection officer' bij de tolkendienst van het CGVS kon verifiëren of er inderdaad een verschil is tussen het Kurmanji en het Badini, waarop de tolkendienst ontkennend antwoordde (CGVS, p. 5). Er werd bij de hervatting van het onderhoud andermaal door de 'protection officer' verduidelijkt dat Badini een verwijzing naar de regio is, maar dat de taal die er gebruikt wordt het Kurmanji is. De tolk lichtte toe dat dit te vergelijken was met het Vlaams (CGVS, p. 5), dat dus de benaming is voor het Nederlands dat in Vlaanderen gesproken wordt. U stelde toen dat het Nederlands in Holland niet hetzelfde is als het Nederlands in België (zie CGVS p. 6). Daar u het onderhoud niet wenste verder te zetten met de aanwezige tolk, werd beslist het persoonlijk onderhoud stop te zetten (CGVS, p. 6).

Dient hier allereerst te worden benadrukt, dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, wel degelijk blijkt dat het Badini en het Kurmanji dezelfde taal betreffen waarbij 'Kurmanji' de overkoepelende taal/benaming betreft. Het Badini betreft een dialect behorende tot het Kurmanji. Hoewel er inderdaad verschillen bestaan in grammatica, woordenschat en uitspraak wordt door wetenschappers wél aanvaard dat de sprekers van de verschillende dialecten binnen het Kurmanji, waaronder het Badini, elkaar begrijpen en met elkaar kunnen converseren. Het Koerdisch in het algemeen, en het Kurmanji in het bijzonder, hebben de laatste tientallen jaren bovendien veranderingen ondergaan waardoor de verschillen tussen de dialecten uitvlakken en de sprekers van verschillende varianten meer met elkaar in contact komen. Tot slot hebben wetenschappers reeds in 2014 verklaard dat het niet lang meer zal duren vooraleer regionale verschillen zullen verdwijnen (zie de COI Case IRQ[...]) toegevoegd aan uw administratief dossier).

Uit voorgaande blijkt aldus duidelijk dat, ondanks dat zich bepaalde verschillen kunnen voordoen, er wel degelijk kan gesteld worden dat zij die het Kurmanji en zij die het Badini spreken elkaar kunnen verstaan én met elkaar kunnen communiceren.

Dat u en de bij uw persoonlijk onderhoud aanwezige tolk elkaar wel degelijk begrepen blijkt overigens ook duidelijk uit het wat hieronder volgt.

Zo blijken zich tijdens de duur van het onderhoud op geen enkel moment daadwerkelijk problemen te hebben voorgedaan tussen u en de aanwezige tolk, noch kwam op enig moment naar voor dat er tussen u en de tolk moeilijkheden waren in die zin dat jullie elkaar niet leken te begrijpen (zie notities van het persoonlijk onderhoud p 1 tem p 4). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat u de door de tolk vertaalde vragen begreep en kon beantwoorden. Op geen enkel moment voor de onderbreking van het persoonlijk onderhoud diende de tolk een vraag opnieuw te vertalen omdat u hem niet zou begrijpen omdat hij in het "Kurmanji" tolkte. De tolk zelf diende op geen enkel moment om verduidelijking te vragen omdat hij uw antwoord in het "Badini" niet begreep.

*U werd bovendien op een gegeven moment uitdrukkelijk gevraagd of u de tolk 'tot nu toe' zonder problemen begreep, dit gezien deze al eventjes aan het woord was geweest en jullie al gedurende enig tijd met elkaar gecommuniceerd hadden. U antwoordde hierop uitdrukkelijk **"Ja, ik begrijp hem heel goed. Begrijpt de tolk mij ook?"** (zie CGVS p. 4). Ook de tolk antwoordde hierop bevestigend (zie CGVS p. 4).*

Uw plotse ommezwaai, waarbij u opmerkte dat de tolk Kurmanji spreekt en dit niet hetzelfde is als het Badini, bleek zich overigens voor te doen nadat de 'protection officer' u erop wees dat u niet duidelijk was in uw verklaringen, dit wat betreft de chronologie van feiten die zich nog zouden hebben voorgedaan na uw interview bij de DVZ, en er om verduidelijking werd gevraagd (zie infra). U haalde hier bovendien aanvankelijk ook enkel aan dat de vragen van de 'protection officer' niet duidelijk waren voor u (CGVS, p. 4). Dat u de tolk niet begreep, omdat hij Kurmanji sprak en niet het door u gevraagde Badini, of dat zich problemen tussen jullie beiden voordeden, haalde u niet aan. De vragen werden u vervolgens nogmaals opnieuw gesteld om zo een duidelijk zicht te krijgen op wat zich nog precies afspeelde in Irak met betrekking tot uw problemen na uw interview bij de DVZ.

U beantwoordde vervolgens deze vragen waarbij nogmaals dient te worden onderlijnd dat uit niets bleek dat u de tolk niet begreep of dat zich doorheen jullie onderlinge communicatie moeilijkheden voordeden (zie CGVS p. 4). Zoals hierboven aangehaald, verklaarde u vervolgens nog uitdrukkelijk de tolk heel goed te begrijpen maar uitte u de bezorgdheid dat de 'protection officer' u niet begreep. Dit leidde u af uit een aantal van de aan u gestelde vragen, zo stelde u (zie CGVS p. 4). De 'protection officer' legde u uit dat u om verduidelijking werd gevraagd omdat uw eerdere antwoorden wat verwarrend waren en mits verdere verduidelijking konden worden uitgeklaard. Hierop stelde u plots dat de tolk heel snel tolkte en u niet de tijd kreeg om alles te vertellen (CGVS, p 4). U herhaalde verder nogmaals dat er u soms vragen werden gesteld die u niet begreep (zie CGVS p. 4). Opnieuw moet worden vastgesteld dat u tot hier toe nog steeds geen enkele melding maakte van het feit dat u de tolk niet begreep of omgekeerd (zie CGVS p. 4).

Er werd u vervolgens uitgelegd dat, indien u een vraag of de tolk niet zou begrijpen, u dit kon aangeven zodat indien nodig de 'protection officer' de vraag kon verduidelijken. Vervolgens werd u uitleg gegeven over het verloop van het onderhoud. Er werd toegelicht dat u de nodige tijd zou krijgen om uw verhaal uit de doeken te doen, en u werd gewezen op het belang om een duidelijk en chronologisch overzicht te hebben van uw relaas. Er werd verder toegelicht dat indien het persoonlijk onderhoud niet volledig kon afgerond worden, dit geen probleem was, aangezien u dan andermaal zou opgeroepen worden om verdere verklaringen af te leggen. Plots haalde u aan dat u een andere, i.c. Badini tolk, wilde (zie CGVS p. 4).

Daar u tot dan toe tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk met de tolk kon communiceren, op geen enkel moment melding maakte van enig probleem om elkaar te begrijpen, zelfs uitdrukkelijk verklaarde de tolk heel goed te begrijpen én er zich ook nergens tijdens het onderhoud tussen u en de tolk taalproblemen

voordeden, is het geenszins ernstig dat u dan plots zonder meer aanhaalt een andere (Badini) tolk te willen omdat 'de tolk een andere taal, i.c. Kurmanji, spreekt.'

Uit wat hierboven werd aangehaald, blijkt duidelijk dat er niet enkel kan van uitgegaan worden dat u in staat moet geweest zijn de aanwezige tolk te begrijpen en met hem te communiceren, doch dat dit ook wel degelijk het geval was.

Tot slot dient er nog op gewezen te worden dat wanneer een verzoeker de bijstand van een tolk Badini vraagt, de tolkendienst van het CGVS beroep doet op één van volgende tolken; i.c. tolken nummer 851, 852, 1039 en 1351 (zie Nota Tolkendienst CGVS d.d. 19 oktober 2023 toegevoegd aan uw administratief dossier). U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud bijgestaan door de tolk met nummer 1039. Aldus heeft het CGVS overeenkomstig artikel 20, § 1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorzien in de bijstand van een tolk die één van de door u gesproken talen beheerst.

Rekening houdend met het gegeven dat (i) de tolk die u bijstond het Badini beheerst; (ii) u aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk stelde de tolk heel goed te begrijpen; (iii) er tot op het ogenblik dat u stelde een Badini-tolk te willen, en zelfs ook daarna, geen enkele indicatie was dat u en tolk elkaar niet zouden begrijpen; (iv) uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat het Badini en het Kurmanji dezelfde taal betreffen, waarbij 'Kurmanji' de overkoepelende taal en het Badini een dialect behorende tot het Kurmanji betreft; (v) uit dezelfde informatie eveneens blijkt dat de personen die een verschillend dialect binnen het Kurmanji spreken, waaronder het Badini, elkaar begrijpen en met elkaar kunnen converseren én (vi) u op geen enkel moment in concreto kon verduidelijken waarom u plots de bijstand van een andere tolk wenste, dient dan ook besloten te worden dat u geen gegronde redenen heeft aangebracht die uw weigering het persoonlijk onderhoud met de aanwezige Badini-tolk verder te zetten kan rechtvaardigen.

Wat de opmerkingen van uw advocaat, meester Geleyn, aangaande het verloop van uw persoonlijk onderhoud betreft (zie mail d.d. 8 september 2023), dient te worden opgemerkt dat, zoals uit wat hierboven duidelijk werd uiteengezet, de Commissaris-generaal wel degelijk tegemoet kwam aan diens verplichting in het kader van uw persoonlijk onderhoud te voorzien in de bijstand van een tolk die één van de door u gesproken talen beheerst. In tegenstelling tot wat uw advocaat opwerpt, is er voorts geen enkele bepaling die stelt dat een verzoeker enkel en alleen zou kunnen worden gehoord in de taal van zijn keuze.

Bovendien, en zoals duidelijk blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud, werd door de 'protection officer' niet opgemerkt dat het CGVS door uw toedoen geld heeft verloren. De 'protection officer' merkte daarentegen wel op dat, en dit gelet op het feit dat u op geen enkel moment enig concreet argument kon aanbrengen ter rechtvaardiging voor uw vraag een andere tolk te voorzien, u daarenboven wel degelijk in staat bleek met de aanwezige tolk te communiceren én ook uitdrukkelijk verklaarde deze heel goed te begrijpen, het onderhoud niet kon doorgaan wat logischerwijs gevolgen had voor de aanwezige tolk en 'protection officer'. Tot slot, en dit duidelijk in tegenstelling tot wat uw advocaat stelt, werd deze opmerking door de 'protection officer' niet bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, maar pas op het allerlaatste moment gemaakt, en met name op het moment dat reeds beslist was het persoonlijk onderhoud niet verder te zetten (zie CGVS p. 25).

Aangaande de opmerkingen die vervolgens nog door meester Hauquier (loco Meester Geleyn) werden overgemaakt moet vooreerst nogmaals worden herhaald dat het Badini en het Kurmanji wel degelijk dezelfde taal betreffen waarbij 'Kurmanji' de overkoepelende taal betreft en het Badini een dialect is behorende tot het Kurmanji. Dat er niet te onderschatten verschillen tussen deze talen zouden zijn wordt niet aangetoond door uw advocaat. Dat er enige verschillen tussen beide bestaan wordt op zich overigens niet betwist door het CGVS. Dergelijke verschillen zijn immers eigen aan het gegeven dat een dialect de lokale vorm is van een bepaalde taal. Echter, zoals ook reeds aangehaald, zijn deze verschillen niet van aard dat er dient besloten te worden dat Kurmanji en Badini een volledig andere taal betreft, wat ook bevestigd wordt in de info waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt immers dat er door wetenschappers wél aanvaard wordt dat de sprekers van de verschillende dialecten binnen het Kurmanji, waaronder het Badini, elkaar begrijpen en met elkaar kunnen converseren. Zulks blijkt in casu ook duidelijk uit de communicatie die plaatsvond tussen u en de tijdens het persoonlijk onderhoud aanwezige tolk, en waaruit blijkt dat u en de tolk elkaar wel degelijk begrepen (zie supra).

Dient vervolgens benadrukt te worden dat artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet het CGVS oplegt om de verzoeker minstens éénmaal op te roepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming, hetgeen in casu is gebeurd. U werd immers op 10 augustus 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 6 september 2023. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen geldige redenen heeft aangebracht die uw weigering het persoonlijk onderhoud met de aanwezige

Badini-tolk verder te zetten kan rechtvaardigen. Het CGVS is in de gegeven omstandigheden dan ook niet verplicht om u opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud.

Dient er voorts op gewezen te worden dat u als verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek. Daar u geen geldige reden voor het stopzetten van uw onderhoud heeft aangebracht, draagt u, door te verzaken aan de plicht tot medewerking die op uw schouders rust, zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het gegeven dat u ten overstaan van het CGVS geen verklaringen heeft afgelegd aangaande de kernaspecten van uw asielrelaas en vluchtmotieven.

U schoot bijgevolg te kort in uw verplichting tot medewerking, hetgeen op zich reeds een negatieve indicatie vormt voor uw algehele geloofwaardigheid. Aangezien u geen verklaringen heeft afgelegd op de zetel van het CGVS, dient het CGVS zich voor wat betreft de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming te baseren op de elementen in haar bezit, met name uw verklaringen afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en de door u neergelegde documenten.

Uit de door u ingevulde vragenlijst van het CGVS blijkt dat u verklaart dat u als cameraman bij de zender Al Iraqiya Shimaliye heeft gewerkt. U werkte samen met journalisten en activisten. Jullie werkten en berichtten over de algemene situatie in Koerdistan en Irak. In maart 2018 zou u zijn aangehouden door de PDK (Partiya Demokrata Kurdistanê). U bleef zes maanden aangehouden en opgesloten in de Zerka gevangenis te Duhok. U werd vervolgens vrijgelaten op borg. Na uw vrijlating zette u uw werk als cameraman verder, dit tot januari 2020. Hierna gooide u het over een ander boeg en ging u aan de slag als meubelmaker. Op 20 augustus 2020 vond een betoging tegen de regering plaats in Zakho. Via uw vriend M. vernam u dat mensen werden opgepakt en gefolterd en dat zij uw naam hadden genoemd. Bijgevolg stond ook uw naam op een lijst van gezochte personen, ook al had u niets met de betoging te maken. U kreeg schrik en besloot te vertrekken.

Dient echter vooreerst te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt aangaande uw bewering werkzaam te zijn geweest als cameraman, dan wel dat u werkzaam was voor de zender AL Iraqiya Shimaliye en samen met journalisten bericht zou hebben over de algemene situatie in Koerdistan en Irak. Evenmin staat u uw bewering in maart 2018 te zijn gearresteerd door de PDK.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming wel voorlegde voor de Belgische asielinstanties, i.c. een kopie van een dagvaarding, d.d. 6/5/2021 en een kopie van een moeilijk leesbaar gerechtelijk document, d.d. 4/1/2021, zijn verder niet van aard om uw bewering een gegronde vrees voor vervolging te hebben aan te tonen. Dient allereerst te worden opgemerkt dat aan kopieën, geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt. Bovendien blijkt uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk T. H. S. T. te heten en afkomstig te zijn uit Zakho, gelegen in de provincie Dohuk. Dat de in de voorgelegde kopieën van de dagvaarding en het gerechtelijk document vermelde 'T.' ook effectief uw persoon betreft, is bij gebrek aan enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw identiteit dan ook niet aangetoond.

Uit het geheel van bovenstaande elementen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt als cameraman werkzaam te zijn geweest voor de zender Al Iraqiya Shimaliye en omwille van uw beroepsactiviteiten gevisieerd te zijn geweest voor de PDK.

Het CGVS merkt tot slot ook op dat u op 28 november 2020 in Roemenië een verzoek om internationale bescherming indiende, doch het antwoord op uw verzoek niet afwachtte en doorreisde via een aantal onbekende landen om vervolgens via Oostenrijk door te reizen tot in Duitsland. Daar diende u op 6 december 2020 een verzoek in, dat evenwel zou afgewezen zijn. Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt blijkt dat Duitsland van oordeel was dat niet zij, maar Roemenië overeenkomstig de Verordening (EU) nr. 604/2013 verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. U verliet Duitsland op 12 mei 2021 en reisde door naar Nederland. U zou er niet om internationale bescherming hebben verzocht maar zou er gewoon bij uw zus hebben verbleven. U zou vervolgens pas twee maanden later naar België zijn doorgereisd. Dat u Roemenië heeft verlaten zonder het resultaat van uw oorspronkelijke verzoek om internationale bescherming daar af te wachten is een eerste indicatie dat u geen gegronde vrees koestert bij terugkeer naar uw land van nationaliteit. Dergelijk gedrag is immers strijdig met het gedrag van iemand die oprecht meent internationale bescherming nodig te hebben.

Dit wordt nog bevestigd door de vaststelling dat u het niet nodig vond om in de andere Europese landen die u hebt doorkruist bescherming te vragen. U reisde immers ook door Oostenrijk en verbleef twee maanden Nederland, alwaar volgens uw verklaringen afgelegd bij de DVZ uw zus erkend zou zijn als vluchteling (zie

bijlage 26quater). Blijkt bovendien uit de gegevens waarover het CGVS beschikt dat u naar België bent gekomen omdat dit dichtbij uw broer en zus is, die in Duitsland en in Nederland verblijven (zie bijlage 26quater). Uw nalatig handelen relativeert niet alleen de ernst, maar ook de geloofwaardigheid van de door u de ingeroepen vrees. Van iemand die zijn land ontvlucht uit een vrees voor vervolging of ernstige schade kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij een vraag tot internationale bescherming indient van zodra hij de mogelijkheid krijgt, en nergens uit uw verklaringen afgeleid bij de DVZ blijkt dat u gegronde redenen heeft aangebracht voor het feit dat u noch in Oostenrijk, noch in Nederland een verzoek heeft ingediend.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet het CGVS besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaacoireportiraqsecuritysituation20220223.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

In casu dient herhaalt en benadrukt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk T. H. S. T. te heten en afkomstig te zijn uit Zakho, gelegen in de provincie Dohuk. Door uw gebrekkige medewerking tijdens uw persoonlijk onderhoud d.d. 6 september 2023, verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker stelt dat hij “[...] zich niet kan vinden in deze beslissing, reden waarom hij er middels huidig verzoekschrift hoger beroep tegen aantekent”.

Verzoeker argumenteert als volgt:

“[...]

2. Zij besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verweerder ten onrechte in de veronderstelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker.

Meer in het bijzonder is verweerder ten onrechte van oordeel dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn.

Het is belangrijk om te weten dat hij als cameraman gelinkt wordt met de televisiezender en de journalisten.

Het staat vast dat journalisten een ernstig risico lopen om te worden vervolgd.

Zie o.a.: [citeren landeninformatie]”.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

“1. Conform artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt

2. Verzoeker verwijst in zake naar al hetgeen zij hierboven reeds uiteenzette.”

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoeker niet voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Verzoeker bracht onder meer geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit niettegenstaande een voorafgaande asielprocedure in Duitsland (waar hij overigens onder verschillende aliasen werd geregistreerd) en hij deed - volledig onterecht – geen inspanning om het gehoor bij verweerder (dat probleemloos verliep) verder te zetten middels de voorziene tolk Badini. Verder motiveert verweerder dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt als cameraman werkzaam te zijn geweest voor de zender Al Iraqiya Shimalye en omwille van deze beroepsactiviteiten gevisieerd te zijn geweest door de PDK. Verweerder besluit dat hij zijn voorgehouden identiteit en afkomst uit Zakho niet aannemelijk maakt.

Verzoeker voert niet het minste concreet verweer ten aanzien van deze omstandige motiveringen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en de verwijzing naar landeninformatie inzake journalisten in Irak die geen betrekking heeft op zijn persoon.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde, de niet-betwiste motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus mede in aanmerking genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS